

Tengernek Csillaga

keresztény folyóirat

2002. márc.–ápr.

VII/2. szám

Ára: 175,- Ft

Drégely-Hont-Csitár – kegyzsobor

Est-órán a Szentszűznél

Csillag-mécses világánál jöttem hozzád, Mária,
fáradt fejem lehajtani, vigasztalás Asszonya.
Hó-magányban át az erdőn Hold-ív vándora kísért,
szél a bükkösök sorával zsolthangokat cserélt.

Fölemelem tekintetem, keresem a fényedet,
amely könnyít éjszakámon, s forrásodhoz elvezet.
Szomjazó virágok arca mitől mindig földerül,
virág-ember árvasága szeretetté fényesül.

Keresem a virágaid, száraz kórót tép a szél,
nyári vizek tükre-fodrán jeget kopácsol a tél.
Dermedt idebenn is, látod, lelkem ékes hajlama,
oldozd sugaras kezedd, Napbaöltözött Anya.

És a szavak töre-élet tompítsd, országunk szívét
önfiától át ne döfje. Gyűlöletnek késhegyét
távoztasd e néptől messze, már eleget szenvedett,
megalázva idegentől róttá csak az éveket,

melyek most már mély kongással jelzik, utunk hol vezet:
barbár-vörös egék alól, s keresünk reményeket.
Még magányos erdeinkben zarándoklunk éjszaka.
Ám az úton élénk sietsz, reménységünk Csillaga.

Kitárod kék köpönyeged, hová bízón térhetünk,
miként elődeink hitték. Összetéve két kezünk.
Közbejáró szavad által Szent Fiad, ki ránk tekint,
megbocsátja vétkeinket, s megennyhíti mind a kint.

Megnyitja a benső forrást, hitet támaszt, lelkeket,
és a sívó gonoszságban megőrzi az életet.

(Tóth Sándor, Mátraszentimre, 1992. január)

Spirituális támogatók: fr. Barsi Balázs OFM., Gyulai Oszkár,
P. Jáki Teodóz Sándor OSB., Katona István, Regőczy István és Török József.
Teológiai lektorálta: fr. Barsi Balázs OFM.

Tartalomjegyzék

II. János Pál pápa: Szűz Mária az Egyház és minden keresztény életben.	1
Newman-Szunyogh: Dicséretreméltó Szűz	3
D. C. Marmion: Krisztus misztériumai; a Boldogságos Szűz	4
Imádságok a Boldogságos Szűz Máriához.	7
fr. Barsi Balázs: A tisztulás útján.	8
Bűnbocsánatra várakozva	11
Jézus a kereszten végtelen értékű áldozatot hozott	13
II. János Pál pápa: Krisztus szenvedése folytatódik.	15
110 éve született Mindszenty József	15
Mária kegyhelyek	
Drégely-Hont-Csitár	18
Gruber L.: Regina Angelorum	21
Krétai Szent András: A szentséges Istenszülő Úrnőnk angyali köszöntésére	22
Üdvözöllek, Isten Anyja	23
Gobbi atya: Az én fényugaraim	26
Rózsafüzér	
Malasztal teljes	27

A Szerkesztőség címe:
1539 Budapest, Postafiók 638.

A lappal kapcsolatos bármilyen észre-
vétellel, javaslattal forduljon a lap szer-
kesztőségéhez!

Felelős szerkesztő: Jánossy Gábor

Készült a Co-Print Kft. nyomdájában
Felelős vezető: G. Diviaczky Klára

A hátsó borítón:
Angyalos Boldogasszony – Róma – kegykép

A Tengernek Csillaga folyóirat meg-
rendelhető a Stella Maris Alapítvány
postafiók címén, megvásárolható temp-
lomokban vagy a Ferenciek terén.

Kéziratokat nem őrzünk meg és nem
küldünk vissza.

Kiadja a Stella Maris Alapítvány

A Stella Maris Alapítvány
bankszámlaszáma: K&H Bank
10200885-32621031-00000000

ISSN szám: 1416-8243

Szűz Mária az Egyház és minden keresztény életében

II. János Pál pápa

A II. Vatikáni Zsinat a hagyomány alapján új megvilágításba állította Krisztus anyjának méltóságát az Egyház életében: „A Boldogságos Szűz ... az istenanyaság ajándéka által, amely egységbe fűzi őt Fiával, a Megváltóval, és páratlan kegyelmi adományai révén az Egyházzal is a legszorosabb kapcsolatban van: ... ősmintája az Egyháznak, a hit, a szeretet és a Krisztussal való tökéletes egység rendjében”. Amint már előzőleg láttuk, Mária kezdettől az apostolokkal maradt pünkösöd várásában és mert ő a „boldog, aki hitt”, nemzedékről nemzedékre jelen van a hitben záródó Egyházban, mint a remény példaképe, amely nem csalatkozik (vö. Róm 5,5).

Mária hitte, hogy beteljesedik mindaz, amit az Úr üzent neki. Mint szűz hitte, hogy „fogant és fiút szül”, a „Szentet”, akit majd megillet a név: „az Atya Fia”, „Jézus” (Isten, aki üdvözít). Az Úr szolgálójaként teljesen hű maradt fia személyéhez és küldetéséhez. Mint anya „telve hittel és engedelmességgel... magát az Isten Fiát szülte a világra, mégpedig férfit nem ismerve, a Szentlélek erejéből”.

Ebből kifolyólag Máriát „joggal illeti meg az Egyházban sajátos tisztelet”; már a legősibb idők óta „Istenszülő” néven tisztelik, akinek oltalma alá futottak a hívek minden veszedelmük és ínségük idején. Ez a tisztelet teljesen egyedülálló: tartalmazza és hirdeti azt a mély összetartozást, amely Krisztus anyja és az Egyház között fennáll. Mint szűz és anya, Mária az Egyház „állandó példaképe” marad. Elmondhatjuk tehát ily módon, hogy Mária mint példakép, vagy még inkább mint ősminta van jelen Krisztus misztériumában, állandóan jelen maradva így az egyház misztériumában is. Az egyházat is „anyának és szűznek nevezik”, és e neveknek mély bibliai és teológiai jelentőségük van.

Az Egyház „maga is anya lesz az Isten igéjének hívő elfogadása által”. Miként Mária, aki elsőként hitt és az anyagi üdvözletkor Isten kinyilatkoztatott igéjét elfogadta, és hozzá minden megpróbáltatásban hűséges maradt egészen a keresztfáig, az Egyház is úgy „lesz anyává”, amikor hűségesen elfogadva Isten szavát, „az igehirdetéssel és a keresztséggel új, halhatatlan életre szüli a Szentlélektől fogant és az Istentől született gyermekeket”. Az Egyháznak ezt az anyai tulaj-

donságát különösen a népek apostola hirdette, ezekkel a szavakkal: „Fiaim, újra a szülés fájdalmait szenvedem értetek, amíg Krisztus ki nem alakul bennetek!” (Gal 4,19). Szent Pál álláspontja, mely kapcsolatos az emberek közt végzett apostoli szolgálatával, érdekes utalás az ősegyház anyai öntudatára. Ez az öntudat megengedte és állandóan megengedi az Egyháznak, hogy életének és küldetésének titkát ama fiú édesanyjának ragyogó példájában szemlélje, aki „elsőszülött a sok testvér között” (Róm 8,29).

Az Egyház Máriától tanulja saját anyaságát is. Megismeri hivatásának értelmét, amely lényegében kötődik szentségi természetéhez, miközben „Mária fönséges szentségét szemléli, szeretetét utánozza és hűségesen teljesíti az Atya akaratát”. Ha az Egyház az Istennel való bensőséges egység jele és eszköze, akkor anyasága által az, mert a Szentlélektől éltetve, Krisztusban az emberiség családjának sok fiát és leányát szüli új életre. Mert amint Mária a megtestesülés titkának szolgálatában áll, úgy marad az Egyház is a fogadott fiak misztériumának szolgálatában a kegyelem által.

Ugyanakkor az Egyház, Mária példája nyomán, vőlegényéhez hűséges szűz marad: „ő is szűz, minthogy a hűség szavát, amelyet vőlegényének adott, sértetlenül és tisztán megőrzi”. Hiszen az Egyház Krisztus menyasszonya, amint az Szent Pál leveleiből (vö. Ef 5,21–33; 2Kor 11,2) és János „a Bárány hitvese” elnevezéséből adódik (Jel 21,9). Ha az Egyház mint menyasszony „Krisztusnak adott hűségsvavát megőrzi”, akkor ebben a hűségben, még ha az apostol tanítása szerint ez a házasság képe lett is (vö. Ef 5,23-30), benne van az Isten iránti teljes odaadás értéke, „a házasságról való lemondás a mennyek országáért” (Mt 19,12), vagyis az Istennek szentelt szüzesség (vö. Mt 19,11–12; 2Kor 11,2). Éppen ez a szüzesség, a názáreti Szűz példája szerint, forrása egy különleges lelki termékenységnek: a Szentlélekben való anyaságnak.

De az Egyház – Mária példája szerint, aki „emlékezetébe véste” és „szívében elgondolkodott” mindazon, amik isteni Fiára vonatkoztak – a Krisztustól kapott hitet is őrzi, törekedvén Isten szavának megőrzésére, bölcs ítélettel kutatva annak gazdagságát, hogy minden kor minden emberének erről hűségesen tanúságot tegyen.

(Redemptoris Mater)

Dicséretreméltó Szűz

Newman-Szunyogh

Ez a szép cím azt jelenti, hogy a Legszentebb Szüzet mindenütt, szóval és tettel, szívvel és ajakkal, legfőképpen azonban szent és őt utánzó élettel dicsőítsük!

Szokásunk, hogy az idegen dolgot, a ritkát, a csodálatosat, az újat, a kiválót általában elmondjuk és hirdetjük. Így Keresztelő Szent János is az Urat az ő fellépése alkalmával hirdette; mennybemenetele után az apostolok elszéledtek az egész világon, és prédikálták Krisztust, a Megfeszítettet.

Szűz Máriának legmagasabb, legcsodálatosabb és legritkább kiváltsága az ő büntelensége. A néptömegből egy asszony így szól: „Boldog a méh, mely téged hordozott”, – és az Úr így felel neki: „Igen, boldogok azok, akik Isten szavát hallják és azt megtartják”. A Szűzanyában mindkettő teljesült. Telve volt kegyelemmel, hogy Isten anyjává lehessen. Ezért tisztasága és szentsége nagyobb jó, mint anyasága. Az örök Ige nem lett volna gyermekévé, ha előbb nem szentelte volna meg őt; nagy kiváltsága tehát az, hogy kiváló szentségét az első pillanattól ajándékképpen kapta s az benne kifejlődött. Ezért joggal nevezzük őt dicséretreméltó Szűznek.

Az egész földkerekségen hirdessük az ő dicsőségét, mert soha a legkisebb bűnt el nem követte, a gonosznak soha része nem volt benne, mert Isten kegyelmének teljességéből sohasem gondolt, beszélt vagy tett olyat, ami a Mindenhatónak nem lett volna a legkedvesebb. Ő maga a legfényesebb győzelem a lelkek ellensége fölött, először őbenne aratott diadalt a Megváltó a pokol fölött. Mikor minden elveszett, meg akarta mutatni, hogy mindenhatósága mit tehet értünk; ki akarta nyilvánítani, hogy micsoda magasztosra képes az emberi természet; be akarta bizonyítani, hogy a gonoszságnak legnagyobb mélysége és a pokoli ellenség legnagyobb erőfeszítése semmivé lesz és az ősbűnnek minden következménye alól felmenthet bennünket, ha mindenhatóságát és végtelen jóságát kiárasztja. – Ezért alkotta meg már e világba jövele előtt mint teremtésének legcsodálatosabb művét, szent Édesanyjának személyét. Szentséges vérének érdeme által, melynek a földön folynia kellett, még mielőtt lefizette az elég-

tételt Ádám bűneiért, kieszközölte, hogy a Szent Szűz a bűnnek minden foltjától ment legyen. Ezért dicsőítjük őt és kitartóan, tiszta élettel magasztaljuk, hogy ilyen csodálatos kegyelem vált benne életté.

De még egy más okból is dicséretreméltó Szűznek nevezzük őt. Hirdetjük az ismeretlent, hogy ismertté legyen. Ezért prédikálták az apostolok a Megfeszítettet azoknak, akik nem ismerték, a zsidó és pogány világnak. A prédikáció fokozatos bevezetés a hitbe. A pogányok mind jobban megismerték az Egyházat és kegyelemkincseit. Így az Isten Anyjának dicsérete és tisztelete is mind jobban növekedett a keresztényeknél, és a századok folyamán a kifejezés módjában is tökéletesedett. Az első századokban nem tisztelték annyira, mint ma. Először mint a szűzek Szűzét, azután mint Istennek Anyját, majd dicsőséges mennybevitelt, azután pedig mint a Bűnösök Menedékét, végül mint Szeplőtelen Fogantatotat dicsőítették. Ez az utolsó magasztaló cím különösen megfelel a mostani időknek; időrend szerint az első ez, s az Egyházban utolsónak került érvényre, habár ez rejti magában nagyságának és legmagasabb méltóságának titkát.

Krisztus misztériumai; a Boldogságos Szűz

Dom Columba Marmion O.S.B.

Azt, hogy mi is részesüljünk azokban a kegyelmekben, amelyeket Krisztus érdemelt ki számunkra názáreti rejtett életével, elsősorban Szűz Mária közbenjárásától remélhetjük. Az alázatos Szűznél senki sem ismerte jobban ez élet termékenységét, mert senki sem élvezte bőségesebben gyümölcseit. Ezekben az években Jézus édesanyja számára felbecsülhetetlen kegyelmek forrása fakadt, mely pillanatig sem szűnt meg buzogni. Csak bámulattal gondolhatjuk el ezt az életet, de lehetetlen leírni mélységes távlatait.

Gondolkodjunk most egy kissé, mit jelenthetett Máriának ez a harminc esztendő, mikor Jézus minden mozdulata, minden szava és cselekedete egy-egy kinyilatkoztatás volt számára.

Kétségtelenül sok volt közöttük, ami még a Szent Szűz számára is megfoghatatlan volt. Nem élhetett oly állandó kapcsolatban a Végtelennel a nélkül, hogy ne érezte volna maga körül azt a misztériumot, mely körülvette. Mégis mennyi világoasság árasztotta el a lelkét! Mennyire

növelte szeplőtelen szívében a szeretetet ez a magasztos érintkezés az Istennel, aki szeme előtt dolgozott és neki engedelmeskedett!

Mária annyira egygyéforrott Jézussal, hogy az felülmúl minden emberi fogalmat. Ők ketten valóban egyek voltak: a Szent Szűz szíve, lelke, egész élete tökéletes összhangba olvadt Fia szívével, lelkével és életével. Lényében – ha szabad így kifejeznünk magunkat – Jézus tisztasága és tökéletessége, nyugalma és szeretete lüktetett.

Mi volt a forrása ennek az egyesülésnek és szeretetnek Máriában? – Hite. A Szent Szűz hite egyik legszembetűnőbb erénye.

Milyen csodálatos, odaadó hittel fogadta az angyal szavát! Az égi követ hallatlan misztériumot hirdet neki, ami bámulatba ejti és felforgatja a természetet: Isten fogantatik egy szűz méhében! És mit mond Mária? „Legyen nekem a te igéd szerint.” (Lk 1,38) Mivel egész lelkével, fenntartás nélkül beleegyezett az angyal szavába, azért érdemelte ki, hogy Anyja legyen a megtestesült Igének. „Előbb foganta lelkében, mint testben”, – mondja Szent Ágoston.

Mária hite az Istenségben soha meg nem ingott. Fiában, Jézusban mindig a végtelen Istent látta.

Pedig mennyi megpróbáltatásnak volt kitéve e hite! Fia Isten. Az angyal mondta neki, hogy Dávid trónján fog majd ülni, ő váltja meg a világot és országának nem lesz vége. – És Simeon már azt jövendöli róla, hogy jel lesz ő, melynek ellene mondanak és hogy sokak romlására és üdvösségére tétetett. Egyiptomba kell menekülnie, hogy megmentse gyermekét Heródes zsarnok dühe elől. Aztán a harminc év alatt Fia, az Isten, aki megváltani jött az emberi nemet, szegényes műhelyben munkás életet él, engedelmességben és egyszerűségben. Később látja majd, hogyan üldözi Fiát a farizeusok gyűlölete, látja, hogyan hagyják el tanítványai. Látja őt ellenségei kezében, a kereszten függni, elhalmozva gúnnnyal, elmerülve a szenvedésben. Azt is hallania kell, hogy még tulajdon Atyja is elhagyta őt, – hite mégis rendíthetetlen maradt! Akkor, ott a kereszt lábánál csillant fel ez a hit igazán, egész ragyogásában. Mária mindig felismerte Fiában az Istent. Ezért magasztalja őt az Egyház „hűségés Szűznek”.

Mária Fia iránti szeretetének ez a hit a forrása. Ez a hit egyesítette őt mindig Jézussal, még a szenvedés és halál kínjaiban is.

Kérjük a Szent Szüzet, járja ki nekünk ezt az erős, gyakorlati hitet, mely a szeretetben és Isten akaratának teljesítésében tetőződik. „Íme

az Úr szolgálóleánya, legyen nekem a te igéd szerint”. Ezek a szavak összefoglalják Mária egész életét. Ezek vezessék a miénket is!

Az Istenanyának ez a lángoló hite nemcsak szeretetét táplálta, hanem öröm forrása is volt számára. Erről maga a Szentlélek világosít fel minket Erzsébet szájával, midőn boldognak hirdeti őt hitéért: „Boldog vagy te, ki hittél”. (Lk 1,45)

Ugyanez áll reánk is. – Szent Lukács elbeszéli, hogy Jézus egyik beszéde után egy asszony így kiáltott fel a tömegben: „Boldog a méh, mely téged hordozott, és az emlők, melyeket szoptál”. Krisztus így válaszol: „Sőt inkább boldogok, kik az Isten igéjét hallgatják, és megtartják azt”. (Lk 11,27) – Jézus egyáltalában nem cáfolja meg a zsidó asszony felkiáltását. Hisz nem ő árasztotta-e el kimondhatatlan örömmel Édesanyja szívét? Csak azt akarja értésünkre adni, hol található fel, Máriához hasonlóan, az öröm forrását. Az istenanyaság kiváltsága páratlan. Mária az a legkiválóbb teremtmény, akit maga Isten szemelt ki öröktől fogva arra a csodálatos méltóságra, hogy Anyja legyen Fiának. Ez Mária minden nagyságának gyökere.

De Jézus ezzel arra akar tanítani minket, hogy miként a Szent Szűz istenanyaságának örömeit hitével és szeretetével érdemelte ki, ugyanúgy mi is részesülhetünk ebben az örömben, ha nem is azzal a dicsőséggel, hogy világra hozzuk Krisztust, hanem azáltal, hogy újra megszületik a lelkünkben. És hogyan részesülhetünk ebben az örömben? Azáltal, hogy „hallgatjuk és megtartjuk az Isten igéit”. A hit által hallgatjuk és azáltal tartjuk meg, hogy szeretettel teljesítjük parancsait.

Nemcsak Máriának, nekünk is ez az igazi lelki öröm forrása. Ez számunkra is a boldogság útja. Ha szívünket Jézus tanítása felé hajlítjuk, ha engedelmessékedünk neki és egyek maradunk vele, akkor mi is olyan kedvesek leszünk előtte, mintha „anyja, testvérei vagy nővérei” volnánk. Hisz ő maga mondotta: „Aki Atyám akaratát cselekszi, aki a mennyekben van, az az én fivérem, nővérem és anyám”. (Mt 12,50; vö. Lk 8,21; Mk 3,35)

Vágyódhatunk-e ennél szorosabb és termékenyebb egyesülés után?

Imádságok a Boldogságos Szűz Máriához

Legkegyesebb Szűzanya, Mária! Sohasem hallotta még senki, hogy Te gyámolatlanul magára hagytad azt, aki oltalmad alá folyamodott, segítségédért esdekelt, vagy szószólásodat kérte. Mi is hasonló bizalomtól lelkesítve sietünk Hozzád, szüzek Szent Szüze! Hozzád jövünk, Anyánk, és mint szegény bűnösök sóhajtozva lábadozunk. Ne vedd meg szavunkat, örök Igének Szent Anyja, hanem hallgasd meg kegyelmesen. Amen.

Szent Bernát

Boldogságos Szűz Mária! Szentebb vagy minden szentnél, nagyobb minden teremtménynél! Te vagy az egyetlen, akiben az anyaság és a szüzesség dicsősége egyesülten ragyog. Mert Te vagy az Üdvözítő Isten kiválasztott szűz Anyja. Űzd ki lelkünk ből a bűn sötétségét és a jóra való restséget. Szent Fiad szívesen hallgat Édesanyjára, járj tehát közben értünk.

Védelmezz és oltalmazz, amíg nyomorúságos életünk tart. Ha pedig üt utolsó óránk, és itt kell hagynunk a földet, állj mellettünk, és vezesd halhatatlan lelkünket Isten örök hajlékába. Találjunk kegyelmes bíróra isteni Fiadban, és jussunk boldogan oda, ahol végnélküli fényesség ragyog minden kiválasztott számára. Amen.

Szent Efrém

Üdvözlégy Mária, malaszttal teljes, az Úr van Teveled. Üdvözlégy, szűkölködők reménye, mindazok Anyja, akiknek már nincsen édesanyjuk. Kihez forduljunk, amikor megtört szívünk elhagyottan sóhajt föl. Amidőn lelkünket szomorúság és félelem szállja meg. Amikor a kísértések viharai reánk szabadulnak, és szívünkben a szenvedélyek orkánja dühög. Amidőn a bűnök elzárják előttünk az ég kapuját, és megrabolnak Isten barátságától, ha csak nem Hozzád, Boldogságos Szűz Mária, szomorúak vigasztalója, bűnösök menedéke.

Mária, tenger csillaga, Te megszabadítod mindazokat, akik a veszélyben Hozzád fordulnak. Téged hívunk tehát segítségül, irgalmas-ság Anyja. Hozzád futunk azzal a bizalommal, amellyel a kisgyermek édesanyja karjaiba menekül. Légy menedékünk, add vissza lelkierőnket, és eszközöld ki számunkra Jézusunk kegyelmét. Amen.

Szent Bernát

A tisztulás útján

fr. Barsi Balázs OFM.

Három állapota van a léleknek. Vannak halottak, vannak betegek és vannak egészségesek. A halott lelkű ember az, aki nem szereti az Istent. Valószínűleg ő is kapott jeleket, de visszautasította. Van benne egy öntudatlan, ösztönös félelem. Félelem attól a „betegségtől”, ami a kereszténység. Igazából egyáltalán nem fogad el semmi jelet az Istentől. Igaz, hogy lelke a halál állapotában van, de evilági szempontból egészséges.

Nézzétek meg a világ sztárjait! Csillogó karrier, ragyogó egészséges test, tobzódnak az élvezetekben és látszólag semmi zavar nincs bennük. Szép, egészséges emberpéldányok. Ahogy a zsoltáros mondja: „olyanok, mint a vágásra szánt állatok”, és „a halál terelgeti őket”. Sem a test, sem a psziché orvosa nem állapít meg náluk semmiféle betegséget, reflexeik remekül működnek, szeretkezéseikben bajnokok és mindenben sikeresek. A teljes evilágiasságban ideig-óráig nem érezhető semmilyen hiány, zavar. Maga a zsoltáros is csodálkozik rajtuk, hogy milyen erős és egészséges a testük, és nem éri őket baj. De azután rádöbben, hogy a látszat csalóka, s amikor összeomlik a testük, egyben egész életük is összeomlik, mert a lelkük halott.

Ezzel a halott lelkű, de vadul egészséges emberrel szemben ott áll a keresztény, aki egyfajta istenbetegségbe esett. A keresztény hit ezt tudja szembeállítani az egészséges evilági ember-vadállattal. Egy beteg embert, aki azonban az Isten szeretetétől beteg. Ez olyan nagy üzenet, hogy talán sok mindent helyreállít az életünkben. Az Istent szeretni kezdő lélek valahogy unalmasnak találja ezt a világot. Persze, ez nem azt jelenti, hogy nem tud ünnepelni, nem tud örülni pl. egy jó ebédnek. Inkább arról van szó, hogy abban, amit tesz, nincs benne a lelke. Sőt, minél nagyobb az ünnep, annál nagyobb ürességet érez. Valami hiányt. Saját maga visszautasítja a világ örömeit, az érzékek élvezetét, a szellem gyönyörűségét, sőt még a legmagasabb teológiai ismeretet is.

Nem tudományellenes, tudja, hogy ezeknek mind megvan a helyük, de lelkiség, szeretet nélkül nem szolgálják az ember igazi javát. Még a teológia sem!

„Ó, Te jöjj, s add át magad nekem...”

A hívő krisztusi lélek számára ezért lesz a szentáldozás a gyógyulás pillanata, az örökkévalóság elővételezése. A lélek egészsége és megnyug-

vása, ahogyan a római könyörgések említik. Minél inkább tudatosan a napi áldozás világában élsz, annál inkább gyógyul ez az egyetemes és gyógyíthatatlan istenbetegség. Persze növekszik az éhség is utána.

Mindaz, ki erre járt-kelt, ezeryi kedves dolgot mond Terólad,
Szavakkal mélyen sebzik szívemet, s halálos kint okoz az
a „nem tudom mi”, melyről csak dadogva beszélnek.

Sok hívő lelke is halott, mert nem lép be a hit személyes világába. Testvéreim, ne mondjátok, hogy ez csak szerzeteseknek, meg a lelki elitnek való! Kitől kérdezte ma az Úr az Evangéliumban: „Szeretsz-e engem?” Nemde a Sziklától, melyre az Egyház épül! Amelyik keresztény számára a vallás csak hagyomány, folklór, annak a hite halott. Vallási értékek Jézus személye nélkül. Kár őrizni olyan tradíciót, amely tartalom, élet nélküli.

Az ember minél magasabb rendű életet él, minél tisztábban szereti Istent, annál kevésbé van önmagánál, annál kevésbé van jelen a testben. Ezért a krisztushívő lélekben, ha igazán szeret, megjelenik a Mennyország utáni vágyakozás.

Nehogy azt gondoljátok, hogy az ilyen Krisztusnál élő, nem pedig önmagukkal eltelt keresztények unalmasak, dologtalanok és sivarak. Ezek a legizgalmasabb személyiségek. Ha csak rágondolnak Krisztusra, halálos sebet kapnak a szeretet nyilatól. Így mindaz közömbössé válik számukra, ami egy önző embernek oly élvezetes: a hírnév és elismerés, a megtiszteltetések és kitüntetések. Az ilyen keresztényeket nem háborítják fel ezek ellenkezői sem: a megvetés, a mellőzés, a megszólás és a rágalmazás. Ezek az emberek egyre szabadabbak. Elmélkedéseik nem okoskodások, hanem sebződés a szeretetben. Ez a tisztulás útja, amely nem csak előkészület a szeretetre. A tisztulás útja a szeretet tisztulása.

Ezt az életformát előbb éveig kell gyakorolni. Legalább félórát gondolkodni a napi Evangéliumon. E nélkül ma nem tudunk ellenállni azoknak a mérgező hatásoknak, melyek egész nap érnek bennünket. Ma nem lehet enélkül kereszténynek lenni. Azután majd tíz-húsz év múlva az okoskodás abbamarad, s már csak egy szó kell az Úrtól, ami közvetlenül neked szól, ami sebet ejt rajtad. Édes sebet, vágyakozást, szeretetet írtatta. Az ilyen elmélkedés két perce többet ér, mint egy óra okoskodás.

Mi sokszor arról beszélünk, hogy át kell adni szívünket az Úrnak. Jobb lenne arra figyelni, hogy ő azt már elrabolta, s hagyni, hogy az

övé legyen! A lelki élet leglényegesebb pontjain nem evilági értelemben vett cselekvésről van szó. Mindig Isten cselekszik, szuverén módon, megkérdésünk nélkül, szinte erőszakosan. Az ember egyetlen teendője, hogy hagyja cselekedni az Istent.

Ó, csillapítsd gyötrelmeim, hisz nem képes erre senki más
és engedd, hogy megláthasson szemem – Világosságom csak Te
vagy – hiszen kizárólag Tenéked tartogattam.

Tárd föl jelenléted nekem. Szépséged látása legyen halálom.
Gondold meg, hogy e szív sebére, melyet szerelmed ejtett, nincsen
ír,
csupán a Te kedves arcod, s kedves társaságod.

Tárd fel a jelenléted! Háromféle jelenlét van az emberi lélekben – mondja Keresztes Szent János: van a lélek szerinti jelenlét, amely arra utal, hogy Isten fenntartja a létezésünket. Ezt a halálos bűn, a teljes hitetlenség sem szünteti meg. Isten valamiképpen ott működik a létezésünk mélyén. Hiszen nem léteznénk, ha nem volna jelen. Van kegyelmi jelenlét, amelynek feltétele, hogy ne legyen bennünk halált hozó bűn, s éljen szívünkben a hit. S van végül egy szellemi jelenlét, ami boldogítja és felüdíti lelkünket különböző módon.

Nem az elsőről van szó – mondja Keresztes Szent János –, hiszen nem azt kérjük, hogy jöjjön el, mikor már bennünk van, hanem hogy tárja fel a jelenlétét. Igazában a színről színre való látásra kívánczunk. Az arcát szeretnénk látni. Ezért tehát a végső hatalmas megnyilatkozást kérjük. Ahogy Aquinói Szent Tamás csodálatos Oltáriszentség-himnuszában énekeljük:

Jézus, kit titokban fedve látlak itt,
mikor lesz, hogy szomjas vágyam jóllakik,
hogy majd fátyol nélkül nézve arcodat
leljem szent fényedben boldogságomat? (Éneklő Egyház 235.o.)

S az utolsó versszakban, amelyet a még tisztuló lélekről ír, a hithez fordul:

Ó kristályos, tiszta forrás, ha szép ezüstszín arcodról

váratlan reám tekintene a szempár, mely után epezt a vágy,
s amelynek képét itt benn, magamban hordozom.

Végül a legutolsó, amit ma Keresztes Szent János, az Énekek éneke tudós magyarázója mond nekünk, hogy a keresztény hit egy arc, Jézus arca. Lehetetlen lelki életet élni ezen arc nélkül. Először az szükséges, hogy külső képek, az evangéliumban megrajzolt képek fogjanak meg. Az a keresztény lélek, akinek nincs Krisztus-képe, egy festett kép vagy az Evangélium egy mondata, az kudarcra van ítélve, nem indult el a Krisztus követés útján. Még csak a via purgatíván, a tisztulás útján sem jár. Lehet becsületes, természetes jó ember, mégsem tudja, miről van szó valójában.

Emlékezzünk csak, hogy Keresztes Szent János nagy kortársát, Avilai Szent Terézt a langyos, közepszerű apácaéletből akkor rázta fel az Isten, amikor rápillantott egy festményre, a vérző Krisztus arcára. Persze ez csak az első lépés, ennek a képnek bensőségesülnie kell. Kaphatunk például egy álombeli képet, amelyre mindig emlékezni fogunk. Vannak pillanatok, amikor hirtelen tudatosul bennünk, hogy valaki szeretettel néz minket. De az ő képe végső soron bennünk magunkban van. Hiszen Isten saját képére, vagyis Szent Fiának a képére teremtett minket, s amikor a hit tiszta forrásaiból ránk tekint az örök Ige, meglátja bennünk önmagát. Ez a mi tisztulásunk beteljesedése.

Az idézetek Keresztes Szent János: Szellemi páros ének c. anyagból származnak.

Bűnbocsánatra várakozva

A nagybőjt a lelki megtisztulás ideje. Manapság, amikor egyre kevesebb papnak mind több feladatot kell ellátnia, talán türelmetlenül várakozunk a gyóntatószék előtt, ami összeszedettségünket is kockára teheti. Páter Pio néha napokig várakoztatta egy-egy gyónóját, s még csak okát sem adta cselekedetének. Ars szentéletű plébánosa ugyancsak folyamodott ehhez a különös eszközhöz.

Harminc esztendőn át zarándokok sűrű áradata hömpölygött az ars-i öreg templom felé, amelynek padozatát a látogatók léptei megkoptatták és kifenyésítették, mint a sziklákat az örökké hullámzó tengervíz.

Tél idején a Dombes-fennsíkon előforduló kegyetlen hidegben sem volt kevesebb zarándok, mint a kellemesebb évszakokban. Novembertől márciusig Vianney naponta legalább tizenegy-tizenkét órát töltött a gyóntatószékben. „Ha sohasem hagyná el a templomot, – írta róla Catherine Lassagne – akkor sem tudna kielégíteni mindenkit; ha eltávozik a templomból, akkor sem veti le a karinget, mert ha ezért a sekrestye irányába menne, ott kellene maradnia, annyira körülvennék a gyónók.” Catherine kéziratának szélére Renard lelkész ezt a megjegyzést írta: „A nevelőnő megjegyzése megfelel az igazságnak; gyakran jöttem Ars-ba nyáron, tavasszal, ősszel, sőt télen is, s ezért igazolhatom ezt.” – Amint első alkalommal beléptem az ars-i templomba, 1851-ben lehetett – említette Duforur misszionárius – két sorban álltak a gyónók, és sohasem vettem észre, hogy e kettős soron rés támadt volna.

A zarándokok áradata 1830-tól 1845-ig – tanúsította Jean-Félix Garets gróf – egyre hatalmasabb lett. Ebben az időben naponta mintegy 300-400 idegen jött a faluba. Lyon legforgalmasabb állomásán (Perrache) egy külön, állandó jegykezelő működött, aki az Ars-ba szóló jegyekkel foglalkozott. Ezek a jegyek nyolc napig voltak érvényesek, mert tapasztalatból tudták, hogy a tanácsot vagy feloldozást kérők nyolc nap alatt juthattak Veanney közelébe.

Az Ars-ba érkezők nem voltak zajosak. Azért jöttek, hogy lássák a Szentet, hogy gyónjanak nála, s hogy Szent Filoménának tett fogadalmuknak eleget tegyenek. Többen úgy léptek a községbe, mint a templomba. Amint megpillantották a téglából épült tornyot, levették kalapjukat és keresztet vetettek magukra. Annak ellenére, hogy a templomot csak este kilenc órától éjfélig tartották zárva, a frissen érkező idegen nehezen tudott oda bejutni.

Az idegen zarándokok mégsem vesztették el türelmüket. Mindenáron hallani akarták a Szentet, s igazi céljuk az volt, hogy a gyóntatószékben beszélhessenek vele.

Itt újabb várakozás kezdődött. Vianney az egyes gyóntásoknál csak az éppen szükséges időt vette igénybe; hosszabb napokon 16-18 órán át is gyóntatott, mégis mindezek ellenére életének utolsó évtizede alatt a zarándokok 30-60 órát várakoztak, amíg az üdvöt hozó gyóntatószékhez eljutottak. „Sokszor megtörtént, hogy egyesek fizettek a szegényeknek, hogy helyüket őrizték”; de ezt nem mindenki tehetette meg. Ezért a templomban maradtak, amelynek hőfoka nyáron gőzfürdőre, télen jégveremre emlékeztetett. Azok, akik távozni szándékoztak,

szomszédjukkal vagy a templomőrökkel megegyeztek, hogy helyüket a sorban fenntartsák. Este mégis távozniuk kellett, mert a templomot bezárták. Sorszámot kaptak s kint vagy a torony alatt lévő előcsarnokban várakoztak a Szentre, aki rendszerint éjfél után jelent meg.

Sophie Gros kisasszony, Besanon-ból még idős korában is visszaemlékezett arra, hogy cselédje, Clementine Viney 1853 júliusában két napig várakozásra kényszerült, míg végre a gyóntatószékhez juthatott. – 1855-ben Louise Dortan kisasszony, aki később apáca lett, eljött, hogy hivatására vonatkozóan az ars-i plébános tanácsát kikérje. Három hosszú napon át várakozott. Végül már lemondott arról, hogy a gyóntatószékhez férközhessen, könnyek között arra az elhatározásra jutott, hogy hazamegy, amikor Vianney, kápolnájából kilépve megszólította őt: „Gyermekem, ön egyáltalában nem türelmes, hiszen még csak két napja érkezett és máris haza készül. Két hétig itt kell maradnia. Kérje meg Szent Filoménát, tudassa önnel, mi a hivatása és azután keressen fel engem”. A fiatal lány követte a tanácsot és üdvére is szolgált.

(Francois Trochu: Az Ars-i plébános)

Jézus a kereszten végtelen értékű áldozatot hozott

Az emberek minden korszakban hoztak áldozatokat. Istent imádva látható adományokat ajánlottak föl neki, hogy így tiszteljék legfőbb Urukát. Áldozataikkal fejezték ki, hogy Istennek akarják adni magukat. Azonkívül azért is hoztak áldozatokat, hogy hálát adjanak Istennek, köszörogjenek irgalmáért, vagy kiengeszteljék őt. Az Ószövetségben az ilyen áldozatokat maga Isten rendelte el.

Az ószövetségi áldozatok Jézus keresztáldozatában nyerték beteljesülésüket. A kereszten maga Jézus az, aki föláldozta magát érettünk az Atyának. Az Ő áldozata az Újszövetség áldozata.

Jézus szenvedése és halála végtelen értékű áldozat. Ebben az áldozatban Istennek Fia, aki emberré lett, egy személyben volt áldozó-pap és áldozati adomány. Tökéletes szeretetben és a legtisztább odaadásban áldozta magát mennyei Atyjának.

Krisztus az egész emberiség főpapja. Ő minden emberért és minden korszakért hozta meg áldozatát. Ezért van az Újszövetségben csak egyetlen áldozat: a mi Urunk Jézus Krisztus áldozata. Ez az egyetlen áldozat újul meg minden szentmisében.

Jézus Krisztus leszállott a halottak közé

Jézus halálakor testétől elvált a lelke. Istensége azonban együtt maradt testével is, lelkével is.

Jézus lelke az elhalt igazak lelkeihez szállott, akik megváltásukat várták. Közöttük volt Ádám és Éva, a pátriárkák, próféták és Keresztelő Szent János lelke. A mennybe még nem mentek be, mert Ádám bűnbeesése óta zárva volt a menny. Most azonban Jézus közölte velük a szabadulást.

A helyet, ahol az elhalt igazak lelkei tartózkodtak, „pokloknak” nevezi a hitvallás. Mi rendszerint pokol tornácának hívjuk, hogy megkülönböztessük a kárhozat helyétől.

Jézus holt-teteme három napig kihűlve feküdt a sírban. Ám rothadás nem érte. Így teljeseedett be az ige. „Szentedet nem engeded rothadásnak” (15. Zsolt 10).

Jézus Krisztus feltámadt halottaiból

A harmadik nap reggelén Jézus dicsőségesen föltámadott halottaiból. Teste és lelke örökre egyesült és betelt mennyei dicsőséggel. Teste ragyogott, lelke végtelenül örvendezett. Megjelent apostolainak, de már nem úgy időzött közöttük, mint egykor, halandó életében.

Jézus Krisztus a maga erejéből támadt föl halottaiból, mivel ő az Isten Fia és isteni hatalma van. De ő valóságos ember is. Azért mondja a Szentírás sokhelyütt, hogy Isten őt „föltámasztotta” halottaiból.

Föltámadása által Jézus széttörte a halál bilincseit. Most már nem szenved és nem hal meg, „a halál többé nem uralkodik rajta” (Róm 6,9). Krisztus legyőzte a halált.

Föltámadása által Jézus megdicsőült. Ellenségei elvetették őt és kivégezték mint istenkáromlót, de feltámadása bizonyítja, hogy valóban ő a megígért Megváltó és az Isten Fia.

„Krisztus föltámadt halottaiból, az elszenderültek zsengéje” (1Kor 15,20). Föltámadása bizonyosságot ad nekünk, hogy mi is feltámadunk. „Ő azzal az erővel, amellyel mindent hatalma alá vethet, újjáalakítja gyarló testünket és hasonlóvá teszi az ő dicsőséges testéhez” (Fil 3,21). Feltámadása az új teremtés kezdete.

A keresztségben Krisztus, a mi feltámadott Istenünk, feltámaszt minket a bűn halálából és részesít minket az ő isteni életében. Igaz ugyan, hogy élete még rejtve van mibennünk, de majdan láthatóvá lesz, midőn ő visszatér.

Katekizmus

Krisztus szenvedése folytatódik

II. János pál pápa

Az emberi szenvedés olyan ország, amelyről senki nem mondhatja, hogy elérte határait. Kérdés támad az emberi szívben: miért?

Hallgassuk még egyszer a hit válaszát: az ember élete, amelyet be-szenyezett a bűn, Krisztus keresztye alatt folytatódik. A kereszten Krisztus megfordította a szenvedés értelmét: az, ami a bűn tanúja és gyümölcse volt, most a Krisztus által végzett kiengesztelés része. S mint ilyen, a keresztye óta magában hordja a bűn és következményei fölött aratott végső győzelem meghirdetését, ami az Üdvözítő dicsőséges föltámasztásához kapcsolódik.

Igen, a húsvéti misztérium tartalmazza az emberi szenvedésről kimondott végső ítéletet: Jézus az emberek szenvedését fölveszi az ő saját szenvedésébe és átalakítja a megújulás erőivé a szenvedők és az egész emberiség számára, a feltámadás végső győzelmének perspektívájában, amikor „a megholtakkal Isten egységre lép Jézus Krisztus által”.

A föltámadt Krisztus fényénél fordulok a betegségtől szenvedők-höz, és mindazokhoz, akik érzik, hogy vállaikra a szenvedés keresztye nehezedik.

Bátorság, testvéreim! Csodálatos föladat vár rátok: Nektek kell „testetekben kiegészíteni, ami hiányzik Krisztus szenvedéséből teste javára, ami az Egyház”. Tudjátok szenvedéseitekkel megerősíteni az ingadozó szíveket, visszahívni az egyenes útról letérteket, megadni a békét és bizalmat a kételkedőknek és a kétségbeesetteknek. Ha a ti szenvedéseitek Krisztus szenvedéseivel együtt följánltatnak, akkor döntő mértékben hozzájárulhatnak a jó győzelméhez, melyet a ma újult erővel támadó gonoszság fölött arat.

Bennetek Krisztus üdvözítő szenvedése folytatódik. Ha akarjátok, Ővele megmenthetitek a világot.

110 éve született Mindszenty József

Március 29-én 110 éve, hogy Mindszenty József bíboros prímás, esztergomi érsek a Vas megyei Mindszent faluban meglátta a napvilágot. Születésének e szép évfordulóján újult erővel imádkozzunk mie-

lőbbi boldoggá avatásáért. A történelem Ura, Isten a világtörténelem eseményein keresztül őt, a megalkuvásra képtelen, hősllekű és a börtön vértanúságát is vállaló főpapot igazolta a számítgató, alkudozó, kérészetelű sikerekért hosszútávú érdekeket földó, magukat kiváló diplomatának tartó személyekkel szemben, akik még Mindszenty József halála után negyedszázaddal sem képesek tévedéseiket, rossz helyzetértékeléseiket, egykori kishitűségüket beismerni. A Tengernek Csillaga szerkesztősége az itt következő, általa 1948. március 27-én Budapesten, a nagyszombati feltámadási körmenet után mondott beszédének közzétételével egyszerre tiszteleg a mártír-főpap emléke előtt és ad elmélkedni valót, aminek mondandóját a nagyszombati szentséglátogatás – vagyis a szentsír földkeresése – alkalmával, a Feltámadott valóságos jelenlétében lehet csak igazán földfedezni.

Török József, történész, teológus

A kínok tengere lezajlott a Golgotán. Jézust eltemették, mint mindannyiunkat eltemetnek. De amíg az emberek sírjára azt írják: itt nyugszik, Jézus sírjának az enyészet elütő feliratát az angyal mondja: feltámadott, nincs itt; íme, a hely, ahova tették őt. Feltámadott, mint a halál, a bűn és kárhozat legyőzője.

Jézus feltámadása a mi hitünk... A hitetleneket kétségbeejti és ingerli, a hívőket felemeli és vigasszal tölti el.

Világtörténelem, Egyház és a vértanúk millióinak hősies áldozata épül erre a minden betonnál erősebb alapra.

Ott áll a kereszt tövében Mária. Az ő szíve is működik értünk. De a te szívedet is a fájdalom töre járja át. Ez is a végletekig megy, Édesanyai szív.

A földi jó édesanyák is messze elmennek gyermekükért. Ha a mosárba esik, gondolkodás nélkül utána vetik magukat. Ha súlyos beteg, magukat felejtve ápolják. Ha fegyházból temetik, apa, testvér elmarad a négy szál deszka mellől, az anya, mint magános virrasztó elkísér az úton. Gyenge szíve van az édesanyának.

De a földi anyák sokszor mulasztanak. És, ha nem mulasztanak, a legjobb hatalma, jósága mégis csak véges.

Egy édesanya van, aki sohasem esik mulasztásba, akinek hatalma, jósága is sarkall és ösztönöz.

Érthető a fohász: Jézus Szíve, tedd szívemet a tiedhez hasonlóvá, hogy mindig jobban szeresselek. Nem is annyira, amint érdemled, hiszen ha mind a két milliárd ember Alacoque Szent Mária Margit megvilágosított és áttüzesedett szívével közelítene is hozzá, kamatnak is kevés, jaj, de kevés volna! Hanem csak annyira legalább, amennyire a szeretettel és jósággal szemben ezt az emberi tisztesség megkívánja. Ahogy a tikkadt vándor a korty italt, az éhező a falat kenyeret, a beteg a lehajló orvost megköszöni. Jaj, csak érzéketlen tuskók, érzéketlen fajakok ne legyünk soha!

De Jézus feltámadásán alapszik a mi eljövendő feltámadásunk is. Eljön az óra, amikor meghalljuk az Isten Fia szavát. Amint Ádám-ban mindnyájan meghalnak, úgy Krisztusban mindnyájan életre kelnek. A romlandó testnek romolhatatlanságba kell öltöznie és ennek a halandó testnek halhatatlanságba kell öltöznie. És látni fogjuk őt, amint van.

Azért van tele ma minden templom és utca hálálkodó allelujával, mert Jézus feltámadott, és a mi temetőink is Krisztus sírjához hasonlítanak, és nem a növényi, állati végegyészethez.

Ennek a két ikergondolatnak, Jézus és az emberi test feltámadásának súlyos velejárói vannak. A halott Krisztust szűz sírba tették. De a feltámadt Krisztus nem tehető sírba, ő otthon van az emberiség egész életvonalán, amint mi is ma kivittük őt a főváros utcáira.

Egyéni életünk ehhez igazodjék.

Családi életünket lengje át a feltámadásra kijelöltek tiszta levegője. Krisztus dicsőséges sírja és a mi megnyitó sírunk összekötő hídja a mi templomunk, amelynek nagypénteki a sorsa; de hitetek, áldozatotok javítja, építi az örök élet földi kútját.

Éljünk az élet új tagjában, a feltámadottban, a feltámadottért és a feltámadott által. Amen.

Áldott húsvéti ünnepeket és a feltámadás örömeinek átérzését kívánja minden kedves Olvasónknak

a Szerkesztő

Mária-kegyhelyek

Drégely-Hont-Csitár

Drégely-Hont-Csitár a Börzsöny-hegység északi lejtőjén, egy csodálatosan szép völgyben (a Kútberki-völgyben) fekszik, a Csitár-patak közelében, Drégelypalánk és Hont között. Itt, a „Tsitári szent forrásoknál”, palóc nevén Kutykánál, a Szűzanya különleges tisztelete nagyon régi. Szondi György és vitézei gyakran jártak ide Drégely várból a ma is meglévő hosszú alagúton, hogy imádkozzanak, és a csodálatos, üdítő vízből merítsenek. A Három Szent Forrás vize jelenleg egy helyre van gyűjtve, és egy ivómedence csapján lehet venni belőle.

Valamikor egy fakereszt állt a források közelében. Sokszor imádkozott előtte vakon született fiacskájával együtt a bárányokat legeltető uradalmi pásztor. Hívó lélekkel mosogatta a források vizével gyermekének szemét, míg egy szép napon a fiú meggyógyult: látni kezdett. Ettől kezdve még inkább özönlött a nép a szent forrásokhoz. Nem tetszett ez a dolog a környék hitetlen földesurának, és ezért béresei szeme láttára kivágta a keresztfát. Pár napon belül azonban megnyomorodott és megvakult. A nép Isten büntető kezét látta a dologban, és a kidöntött keresztfa helyére új keresztet emelt. Sőt, egy kis kápolnát is építettek, amelybe az egykori vak fiú ügyes kezekkel egy szép Mária szobrot faragott, a Magyarok Nagyasszonyának ma is meglévő, csodálatos kegyszobrát.

Már akkor idejártak a betegek mindenfelől imádkozni, főként pedig gyógyulást keresni. Ősi ének tanúsítja, hogy a csodás gyógyulás nagyon gyakori volt. Az ipolyvecei luteránus vak asszony itt nyerte vissza látását, az ipolybalogi Kakas Lajoska itt állott talpra bénaságából, a honti Gál Gyuszi itt szólalt meg és itt kezdett járni... stb.

A XX. század tizes éveinek végén a kegyszobor eltűnt: ellopták! Buzgó hívek sokáig keresték, míg egy asszonyka álomlátása révén rábukkantak Nagyoroszipan. Egy tyúkpádlásra volt földobva, meggyalázva, összepiszkítva. Nyomban rendbehozták, megáldották és ünnepé-

lyes körmenetben hozták vissza a kegyhelyre, a Kutykához. Ezután még inkább özönlött ide a hívő nép. Zarándoklatokat is rendeztek, a kis kápolnában azonban nem mondtak szentmisét. A búcsúsok a drégelypálánki Szent Erzsébet plébániatemplomban vagy 1970-ig az abban az évben megsemmisített Szondi-emlékkápolnában, vagy 1980-ig az akkor lerombolt parassapusztai lengyel kápolnában vettek részt szentmisén.

Közben romossá vált a Kutyika melletti piciny kápolna, s ezért 1949-ben egy valaha közismerten káromkodó honti gazda fogadalmából, nagylelkű adományából elkészült a jelenlegi fogadalmi kegykápolna a fogadalmi kereszt mellett. A kegykápolnában a miséző oltár fölé helyezték a kegyszobrot. A források közelében, a régi kápolna helyén festői szépségű Lourdes-i barlangot építettek. Az esztergomi érsekség megbízottja 1949-ben szentelte fel az új építményeket. Attól kezdve évenként egy szentmisét mondtak a kápolnában. 1975-ben Tóth Sándor kegykápolna-gondnok áldozatkészségéből Máriahegyi N. János budapesti szobrászművész elkészítette a Bibliás Szűzanyának, a római Tre Fontane-i jelenésnek szobrát, és azt is a kápolnában helyezték el. (Tre Fontane jelentése: Három Forrás.) Ekkor lett Drégely-Hont-Csitár a magyarországi Tre Fontane. Most már az egész ország fölfigyelt a Kutyikára, és egyre nagyobb számban, az ország minden részéből jöttek ide zarándokok.

Sajnos, 1976-ban a Sátán döbbenetes harcot indított a Szűzanya itteni fölerősödő tisztelete ellen. A búcsúsok előtt bezárták a kegykápolna ajtaját, kijelentették, hogy Drégely-Hont-Csitár nem búcsújáróhely, csak a hontiak kápolnája, ezért ide senki másnak nincs joga belépni. A hagyományos Szent István-napi ünnepekre ide minden évben több száz zarándokot vezető papot nyugdíjazták. A harcból azonban a Szűzanya került ki győztesen. 1977. nyarán VI. Pál pápa apostoli áldását küldte a hon-csitári kegyhelynek, a nyugdíjazott zarándok-atyának és mindazoknak, akik itt papi hivatásokért imádkoznak.

1978. szeptember 17-én csongrádi zarándokok a római Tre Fontanétól hoztak ide földet, és azt a Három Szent Forrás melletti földbe vegyítették. Jelképes cselekedet volt ez: Rómához tartozunk. 1978. december 8-án budapesti zarándokok a Szeretetláng engesztelő imamozgalom kegyhelyévé, nemzeti központjává avatták Drégely-Hont Csitárt. 1979. július 17-én balassagyarmati búcsúsok egy előénekes asszony (a magyar-géci Pásztoriné) imakönyvében egy többszáz éves ősnymtatványra bukkantak, amely egy 1716-ból származó csodaszép zarándokéneket és egy beköszöntő imát tartalmaz a „Tsitári Tündöklő Szűz Máriához”.

A II. János Pál pápa ellen 1980. május 13-án elkövetett merénylet után a Kutykánál tömegesen imádkoztak a zarándokok a Szentatya fölgőgyulásáért. 1981-ben az eredeti kegyszobrot az Esztergomi Keresztény Múzeum restaurációs műhelyében restaurálták. A kegyszobor ebben az évben szeptember 12-én érkezett haza megifjodva, csodálatosan megszépülve, és elfoglalta régi trónját az oltár fölött. 1984. óta évente tíz hivatalos szentmisét mondtak a kegykápolnában.

A kegykápolna főbúcsúját az 1970-es évekig áldozócsütörtökön, illetőleg ennek az ünnepnek magyarországi eltörlése miatt a rá következő vasárnapon tartották. 1980-tól a főbúcsút szeptember 12-én, vagy az azt követő vasárnapon rendezik meg. 1979. szeptember 8-a óta azonban, amikor elkezdődött az „örök engesztelés”, már nemcsak bizonyos napokon, hanem szinte állandó jelleggel jönnek-mennek a zarándokok. A Szűzanya manapság nem lélek nélküli, látványos ceremóniákat akar, hanem bensőséges imát, éneklést, vezeklést és magunkba néző elmélyedést. A zarándokok minden időben a régi beköszöntő ének szavaival hódolnak a Csitári Szűzanya előtt:

Csitári Szűzanya, eljöttünk Tehozzád.
E drégelyi völgyben fordítsd felénk orcád!
Kitáru előttünk Szent Szíved ajtaja,
Áldásodat várjuk Drégelyvölgy Csillaga.

Emeld fel áldásra anyai kezedet!
Bánatunkra, ó adj égi kegyelmeket.
A török időktől áldva vagy e helyen,
Szentatyánk szavára Neved áldott legyen!

Csitári Szűzanya, szánd meg hű népedet,
Akik messze földről keresünk Tégedet,
Szent helyed varázsa ejtsen rabul minket,
Szívünk-lelkünk mindig hozzád menekülhet.

Hosszú századoknak bús éjszakáiból
Fénylik drága arcod csitári lakodból.
Eljöttünk hódolni Drégelyvölgy Csillaga,
Áraszd ránk áldásod, Csitári Szűzanya.

K.D. (Berecz Sándor és Ipolyvölgyi Németh J. Krizosztom alapján)

Regina Angelorum

Gruber László

Megadatotott, hogy 1995-2000 között az „Örök Városban” tanulhattam, illetve készülhettem papi hivatásomra. E nem kis idő alatt, természetesen, igyekeztem a sok száz szebbnél szebb római templom nagy részét felkeresni. Az elsők között „fedeztem föl” a Szűz Máriáról, az angyalok és mártírok királynőjéről elnevezett bazilikát.

Éppen a kellemes vidéki környezetben töltött nyelvkurzusról érkeztünk vissza a lüktető életű városba, s az egyik kellemesen meleg október eleji este, még vacsora előtt tettem egy sétát kollégiumunk (Pontificium Collegium Germanicum et Hungaricum) közelében. A Termini-pályaudvar felé haladva, a tőlünk kevesebb mint tíz perc sétára lévő hatalmas kör alakú tér, a Piazza della Repubblica északi részéhez érve feltűnt egy egészen sajátos, de semmiképpen sem díszes, inkább befejezetlen, illetve romos homlokzatúnak tűnő templom, rajta a felirattal: Basilica di S. Maria degli Angeli et dei Martiri.

A tér forgatagából a bazilikába belépő látogató – mint ahogyan velem is történt – minden bizyonnyal elámul: hatalmas és díszes templombelsőben találja magát. A számok is önmagukért beszélnek: a bazilika 99 m hosszú, 25 m széles és 27 m magas a kereszthajója! Ha úgy tetszik, azonnal megszerettem e templomot, s még akkor elhatároztam, hogy rendszeresen ministrálni fogok itt. No, a későbbiekben, ha nem is egészen így alakult, mégis elég gyakran megfordultam e falak között.

A templom helyén eredetileg a Diocletianus császár által építtetett közfürdők, ún. termák voltak, melyekből a barbár betörések következtében hamarosan csak romok maradtak. 1541-ig senkinek sem jutott eszébe, hogy itt templomot építtessen. Ekkor egy szicíliai papnak (Antonio Del Duca) látomása támadt: fénysugarakat látott az ég felé lövellni a termákból. A romok egyik hatalmas csarnokában 14 helyiséget jelölt meg a hét főangyal és hét keresztény vértanú tiszteletére, s – vélhetőleg – Velencéből szerzett egy angyalos Mária képet. Maga a tényleges építkezés azonban csak IV. Pius pápasága alatt indulhatott meg az egészen idős Michelangelo tervei alapján. Mai formáját hosszasan elnyúló építkezés után a XVIII. században nyerte el. A páratlanul szép és egyedülálló kegykép mellett a templom műremekei közé tartozik Szent Brúnó márványszobra, valamint a Szent Péter bazilika 12 egykori oltárképe

is. Érdemes még megemlíteni, hogy a bazilika 1896 óta az olasz állam ún. hivatalos istentiszteleteinek középpontja.

Számomra e templomnak hatalmas üzenete van: Róma – az Egyház tér- és időbeli egyetemességére, bazilika mivolta – a pogányság fölött diadalmaskodó, a kinyilatkoztatás teljességét hordozó kereszténységre, Mária – egyházunk lényegi, „kegyelemmel teljes” mivoltára, az angyalok – a láthatatlan, de annál valóságosabb transzcendens világra, s végül a mártírok – a keresztény életünkhöz lényegileg hozzátartozó tanúságtételre emlékeztetnek.

A szentséges Istenszülő Úrnőnk angyali köszöntésére Krétai Szent András

Összegyűltünk ünnepelni az egész teremtés örömét, az emberiség felemelésének napján. Ma örömhírt kaptunk, emlékeztetést Isten emberszeretetére, amit Isten világot megváltó tervének jeleként adott. Kitől jött a jó hír és kinek? Az égből, az Istentől; férfival eljegyzett Szűznek. Ki ez a Szűz és ki az a férfi? Mária és József; mindketten Dávid nemzetségéből. Ki volt a jó hír követe és honnan jött? Gábor főangyal jött ennek a csodának hirdetésére az Úrtól. Illet, hogy a magasságbeli követe vigye hírül ezt a hallatlan és minden csodát felülmúló titkot. Miért történt ez? Hogy nyilvánvalóvá legyen Isten leereszkedése, titokzatos tervei, akaratának és mindent előretudásának rendelkezése és megerősítése. Hol történt mindez, mikor és miért? Názáretben, Galilea városában, hat hónappal János fogantatása után, hogy annak születését is meghirdesse. Gábor főangyal leszállva az ég magasságaiból a földi hajlékba, zajtalanul Názáretbe érkezett a Szűzhöz Isten tervének kimondhatatlan hírével. Ez Istennek az ember iránti kiengesztelésének titka. Ezt ünnepeljük ma ujjongva, Istennek az emberrel való kapcsolatát, természetünk megistenülését, megújulásunkat, jobbá válásunkat, égbe emelésünket és felvételünket.

Miután az angyal megérkezett a Szűzhöz, finoman, meleg hangon megszólította: „Üdvözlégy, malasztal teljes!” (Luk 1,28) Aki előtted volt, ma veled van és nemsokára tőled születik az örökkévaló, ez időben tőled származik. Hihetetlen szeretet és kegyesség; végtelen jószág! Nem volt elég, hogy a nagy örömet közölte, hanem a Szűz szülésében megmutatja magát, mint ennek az örömmek alkotóját. Az

Úr van teveled, köszöntés világosan jelzi, hogy aki benne testet öltött dicsőségétől nem vált meg. „Áldott vagy te az asszonyok között és áldott a te méhednek gyümölcse.” (Luk 1,42) És valóban áldott. Mert megáldott téged, saját hajlékát az Isten, mert amikor az Atya dicsőségének teljességét az ember Jézus Krisztust és Istent megfoghatatlan módon méhedben hordoztad. Áldott vagy az asszonyok között, aki a mennyei kincsházat, amelyben a bölcsesség és tudás összes kincsei rejtve vannak, szüzességed érintetlen magtárába fogadtad. Valóban áldott vagy, akinek méhe mint a búzarakás (vö. Én 7,3), mivel az áldott gyümölcsöt, Krisztust, a halhatatlanság kalászatát, mag nélkül, emberi közreműködés nélkül bőséges terméssel és ezernyi ujjongót az emberi üdvösség Alkotójához vezetve termetted. Valóban áldott vagy te, aki egyedül az anyák közül, mint Teremtőd anyja, nem ismered az anyai fájdalmat. Nem szenvedett sérelmet szüzességed anya létedre, szüzi méhed gyümölcse sértetlenül őrizte meg tisztaságodat. Valóban boldog vagy te, aki egyedül fogantad férfi nélkül őt, aki kifejlesztette az eget és csodás módon a te szüzességed földét egekké tette. Áldott vagy te az asszonyok között, aki egyedül kaptad az áldást mint örökséget, amelyet Isten Ábrahám által a nemzeteknek ígért. Valóban áldott vagy te, aki egyedül voltál anyja a gyermek Jézus Krisztusnak és a mi Üdvözítőnknek, aki által a nemzetek kiáltják: Áldott, aki az Úr nevében jön; és áldott nevének dicsősége mindörökké és betelik dicsőségével az egész föld: úgy legyen, úgy legyen.

Pénzes-Barát: Az egyházatyák szentbeszédeiből

Üdvözöllek, Isten Anyja

Gyümölcstől Boldogasszony ünnepét hosszú századokon át megelőzte Gábrriel arkangyal ünnepe, csak az 1969-es, „lelkipásztori szempontú” naptárreform óta csatlakozott Ráfáéval együtt az égi seregek vezéréhez, Szent Mihályhoz. A polgári év naptárai azonban nem törődtek a liturgikus szakemberek döntésével, hűségesen megőrizték e napon Gábrrielt. Március 24-én mondjunk el szívből egy Üdvözlégy Máriát azzal a tudattal, hogy e szavakat, Isten üzenetét Gábrriel arkangyal intézte Szűz Máriához. A következő szárnyaló imádságot Alexandriai Szent Cirill 431-ben, az Efezusi Zsinaton mondta el. Ez a zsinat mondta ki a Boldogság Szűz istenanyaságát.

Üdvözöllek téged Isten anyja, Mária, szűzen szülő fényforrásunk, romlatlan edény.

Üdvözlégy Szűz Mária, anya és szolgáló. Szűz vagy a belőled született szűz miatt. Anya vagy, mert öledben ringattad és szoptattad fiadat. Szolgáló, mert ő is a szolgálta alakját vette fel. Megérkezett a király a városodba – méhedbe; úgy jött ki, ahogy ő akarta. A te kapud bezárult mögötte. Férfi nélkül fogantál, Istenhez illően szültél.

Üdvözlégy Mária, vendégváró templom, te szent. Dáviddal kiáltjuk: „Dúslakodunk ... szentséges templomodban”. (64. Zsolt 6)

Üdvözlégy Mária, világ kincse.

Üdvözlégy Mária, örök galamb.

Üdvözlégy Mária, olthatatlan lámpa. Belőled született az igazság napja.

Üdvözlégy Mária, a téretlen befogadója. Az egyszülött isteni Igének helyet készítettél. Örök kalászt burjánzottattál eke és vetőmag nélkül.

Üdvözlégy Mária, Istenanyánk, miattad prófétáltak az Ószövetségben. Miattad mondtak dicséretet a pásztorok, az angyalok társaságában, annak a fenséges mondatnak szavaival: „Dicsőség a magaságban Istennek és a földön békesség a jóakarátú embereknek!” (Lk 2,14)

Üdvözlégy Mária, Istenanyánk. Miattad vonulnak az angyalok és főangyalok, miközben fenséges himnuszokat zengenek örömben.

Üdvözlégy Mária, Istenanyánk. Miattad borulnak le a háromkirályok, kiket a fényes csillag vezetett.

Üdvözlégy Mária, Istenanyánk. Miattad választotta Krisztus a tizenkét apostolt.

Üdvözlégy Istenanyánk, Mária, aki miatt János még anyja méhében repesett és leborult a fény, az örök világosság előtt.

Üdvözlégy Mária, Istenanya. Általad áradt az a kimondhatatlan kegyelem, melyről az apostol így beszél: „Megjelent ugyanis Üdvözítő Istenünk kegyelme minden embernek”. (Tit 2,11)

Üdvözlégy Mária, Istenanyánk. Benned gyűlt fel az igaz fény, a mi Urunk, Jézus Krisztusban. Így szól magáról az evangéliumban: „Én vagyok a világ világossága”. (Jn 8,12)

Üdvözlégy Mária, Istenanyánk. Te gyújtottál világosságot a halál sötétjében és árnyékában ülőknek. „A nép, mely sötétben járt, Nagy

fényességet lát.” (Iz 9,2) Vajon milyen fényt? Természetesen a mi Urunk Jézus Krisztust, az igazi világosságot, „mely megvilágosít minden világra jövő embert”. (Jn 1,5)

Üdvözlégy Istenanyánk, Mária. Te vagy az oka, hogy az evangélium hírül adhatja: „Áldott, ki az Úr nevében jó.” (Mt 21,9) Miattad alakulhatott meg az igaz Egyház falukon, városokban, szigeteken.

Üdvözlégy Istenanyánk, Mária. Belőled született a halál legyőzője és a pokol hatalmának lerombolója.

Üdvözlégy Isten anyja, Mária. Belőled származott az első ember teremtője és bűneinek helyrehozója; ő vezet a mennyei királyságba.

Üdvözlégy Mária, Istenanyánk. Általad virágzott fel és gyulladt ki a feltámadás szépsége.

Üdvözlégy Mária, Istenanya. Általad lett szentté János és a Jordán. Te romboltattad le az ördög hatalmát.

Üdvözlégy Istenanyánk, Mária. Te vagy minden hívő lélek mentője.

Nádasy Alfonz: Az egyházatyák szentbeszédeiből

Imádság a Boldogságos Szűz Máriához

Boldogságos Szűz, a Magasságbeli minden teremtménye között a legnemesebb, legtisztább, legszebb, legbájosabb és legboldogabb Te vagy. Tudjuk, hogy semmit sem óhajtasz annyira, mint azt, hogy mindenki szeresse Szent Fiadat. Eszközöld ki tehát számunkra a kegyelmek legnagyobbját, Jézus igazi szeretetét, hogy az föllelkesítse, és minden jó véghezvitelére buzdítsa akaratunkat.

Nem világi javakért folyamodunk most Hozzád, hanem arra kérünk, hogy kívánságod teljesedjék bennünk, és szívünk egész erejével szerethessük Fiadat, Jézust. Reméljük is bizalommal, hogy alázatos imánk meghallgatásra talál, hogy bemutatod, és az Úr irgalmasságába ajánlod kérelmünket. Ne tagadd meg tőlünk anyai szószólásodat, hanem emlékezzél meg arról, hogy milyen változékonyak, állhatatlanok és gyarlók vagyunk Isten kegyelme nélkül, amely egyedül ad elég erőt, hogy Fiadat életünk végéig és majdan az örökkévalóságon át szeressük. Amen.

Liguori Szent Alfonz

Az én fénysugaraim

Kedveseim, őriztétek meg békéteket.

Minden pillanatban mellettetek vagyok: nevellek, erősítelek, vezetlek és megvédelek benneteket.

Őriztétek szívetekben papi hivatástok igazgyöngyét, hogy mély megihitségben élhessetek égi Édesanyátokkal.

Ne engedjétek, hogy Ellenfelem cselvetése megállítson benneteket. Ezekben az időkben nagy hatalmat gyakorol, mert érzi, hogy közel van veresége pillanata.

Váljatok ezért az én fénysugaraimmá, és terjesszétek mindenhol új hajnalom hírét.

Világítsátok meg napjaitok sűrű sötétségét a hit és a szentség fényével.

Áradjon sugaratok a világ kiszáradt pusztaságára, hogy az az élet és a szépség új tavaszára nyíljék. Járja át sugaratok a sok üres szívet, hogy szeretettel és bizalommal teljenek meg.

Hatoljon be sugaratok sok lélek sűrű sötétségébe, hogy befogadják a kegyelmet, és meghitt kapcsolatba kerüljenek Istennel.

Vigye sugaratok sok szegény fiam keserves reménytelenségébe a vigasztalás és reménység, a szeretet és az irgalmasság édes balzsamát.

Ti vagytok Szeplőtelen Szívem fénysugarai.

Ti vagytok az Anya fénye, aki mindenkit Jézushoz akar vezetni, hogy megmentse őket az Ő isteni és irgalmas Szeretetével.

Felszólítalak benneteket, hogy világítsátok be az egész földet.

Így építem segítségetekkel Szeplőtelen Szívem mélyén az új korszakba vezető fájdalmas utat.

Szűz Mária üzenete Gobbi atyán keresztül, 1987. február 24.

Azt a keresztet, mely most annyira nyomja válladat, mielőtt elküldte hozzád az Úr, mindenható szívével megvizsgálta, szerető Irgalmával átmelegítette, mindkét kezével méregette, vajon nem nagyobb-e, nem nehezebb-e a Te számodra, mint emennyit elbírsz?

Azután megáldotta, szent kegyelmével, irgalmával megillatosította, reád és bátorságodra tekintett.

És így érkezik mennyből a kereszt, mint Isten köszöntése, mint a Te Istened szeretetének irgalmas ajándéka.

Szalézi Szent Ferenc

A r ó z s a f ü z é r

Malaszttal teljes

„Látjátok, feleim, szemetekkel, mik vagyunk: bizony, por és hamu vagyunk. Mennyi malasztban teremté eleve (Isten) a mi őszünket és adott a vala neki paradicsomot házul.” Ki ne tudná, hogy ez a Halotti beszéd, a legelső, igazán terjedelmes magyar nyelvemlék kezdete. Itt olvasható először a malaszt szó, igaz, még szlávos, miloszt formában, de hát nem tehet róla, hiszen szótestvérei sokaságával a magyarok megtérésekor telepedett át a Kárpát-medencébe a karantánok-szlovének földjéről, hogy gyarapítsa a magyar kereszténységet. Közel 800 évig szolgált; főként a „malaszttal teljes” fordulatban nemzedékek milliói ismételték napról napra. Mígnem jött a mindent megújítani akarás és ráfogta, hogy a mai ember már nem érti, mit is jelent. Különben is, az utca emberének köznapi nyelvére kell fordítani a szent szövegeket. Ezért a szláv malaszt helyett a magyar kegyelmet kell betenni az imádságba. Az, hogy egymás után hat „e” magánhangzó torlódik, megéri a cserét, mert a mai ember végre tudni akarja, mit imádkozik. – Eddig az érvelés. Csak egy csúsztatás van benne: a mai ember a kegyelem szó jelentését sem ismeri. Látszat-eredményért, modernkedésből a magyar imádságos nyelv nyolc évszázados szava áldozatul esett. Ilyen alapon például a jáki román kori templomot is le lehetne bontani, mert rosszul fűthető.

A következő írás a malaszt szó problémakörét kiterjeszti a liturgikus szövegekre is. Mivel ezek nem csak hivatalos szövegek, hanem az imádság és lelkiélet táplálékai, szépségük, ősiségük igazságtartalmukról kezeskedik.

Török József, történész, teológus

Ami szép, az nehéz is

A Halotti Beszéd kora már régen feledésbe merült. Figyelemreméltó mint nyelvemlék, egyébként – úgy tűnik – teljesen elfordultunk tőle, ezt az elfordulást most tökéletes zártságúvá kellett tenni: nincs már malaszt. Mária is csak kegyelemmel teljes. Nem tudjuk, hogy mit jelent a malaszt. Ugyan ki tehet arról, hogy e szó rosszul csengő lett hétköznapi beszédhez szokott fülünkben? A régies fogalmazás elvesztette hitelét előttünk, a mai kor katolikusának a nyelv, a fogalmazás tekintetében is modernnek kell lenni, és ha következetes akar lenni liturgiája nyelve új alakulásaihoz, akkor Páz-

mány Péter nyelvét, Balassi Bálintot vagy Mikes Kelement sem élvezheti igazán, mert régies fogalmazásban írtak. A könyvkiadásunk észrevette a hatalmas érdeklődést a régi magyar nyelv iránt: annak reményében, hogy mai beszélt és írott nyelvünk nem szegényebb, hanem gazdagabb lesz, ha az olvasó a régi beszéd árnyalatait, zengését erőbben hallgatja, mint akár-mely újság hatásvadászó vezércikkén nevelkedett prózát vagy lírát.

„Ami szép, az nehéz.” A régi bölcsességre már Babits is figyelmeztet „Örökkék ég a felhők mögött” című írásában, egész irodalmi és fordítói munkássága is példa erre. Ezt a régről ránk hagyományozott görög mondatot talán ma sem kell elvetni, mint tartalmában idejét múlt kifejezést. Korunk nyelvének is vannak művészei, kik nem becsülik le a régiek példáját és tanulságait, hanem szervesen továbbépítik örökségükkel a gondjukra bízott épületet. A liturgia nyelvének is ilyen igényességet kell felmutatni törekvéseiben: az új szövegek alakításában. Istennel való kapcsolatunk transzcendens távlatokat nyit az imádkozó ember számára, misztérium előtt állunk, nem egyszerűen titok előtt, mert erről bonyolult okoskodásokkal el lehet lebbenteni a fátylat, de amarról soha. Ezért il-lően szóljunk az Úrhoz, felkészülten és összeszedetten, ünnepélyesen és nagyságától megrendülten. Ez a magatartás pedig minden profán megnyilatkozást távol űz, szellemünkkel együtt emelkedik lelkünk is, szavaink értelme mélyebb lesz, hiszen teljes odaadásunkból mondjuk. Az Istenét megszólítani akaró ember mindig figyelt erre a tiszteletre és ebből fakadóan mondanivalója pontos, szabatos és szép megfogalmazására. Lapozzuk fel a régi Sacramentariumokat és figyeljünk jobban beszédük mód-jára és tartalmára. A fegyelmezett, meghatározott keretbe foglalt szólás nem az értelem rovására ment, hanem ünnepélyességet adott és végtelen távlatot nyitott. Idő volt, nem kellett sietni és nem is szabad, mert az idő és tér Urához száll az ima. Klasszikus szépségű liturgikus szövegek fordít-ása nagyon nehéz feladat. Nem csak a magyar nyelv sajátos vonásait kell kitűnően ismerni és szem előtt tartani, hanem a fordítandó szöveg helyét kora életében, nyelvében és műveltségében. Tudni kell és állandóan ku-tatni, hogy a régi embert mire kötelezte a hagyomány liturgiája alakítása-sor. Számunkra a sokszor tapasztalt igényesség követése lelkiismereti kér-dés, mert Istennel és róla beszélünk. A régiek nevelését el kell fogadnunk, amint mi is jóra szeretnénk nevelni az utánunk jövőket. A régiek tisztelete nem konzervativizmus, hanem az értékek tisztelete, ami ha egyszer felis-mertük, már kötelességünk.

Sarbak Gábor

Est-órán a Szentszűznél

Csillag-mécses világánál jöttem hozzád, Mária,
fáradt fejem lehajtani, vigasztalás Asszonya.
Hó-magányban át az erdőn Hold-ív vándora kísért,
szél a bükkösök sorával zsoltárhangokat cserélt.

Fölemelem tekintetem, keresem a fényedet,
amely könnyít éjszakámon, s forrásodhoz elvezet.
Szomjazó virágok arca mitől mindig földerül,
virág-ember árvasága szeretetté fényesül.

Keresem a virágaid, száraz kórót tép a szél,
nyári vizek tükre-fodrán jeget kopácsol a tél.
Dermedt idebenn is, látod, lelkem ékes hajlama,
oldozd sugaras kezeddél, Napbaöltözött Anya.

És a szavak töre-élet tompítsd, országunk szívét
önfiától át ne döfje. Gyűlöletnek késhegyét
távoztasd e néptől messze, már eleget szenvedett,
megalázva idegentől róttá csak az éveket,

melyek most már mély kongással jelzik, utunk hol vezet:
barbár-vörös egék alól, s keresünk reményeket.
Még magányos erdeinkben zarándoklunk éjszaka.
Ám az úton élénk sietsz, reménységünk Csillaga.

Kitárod kék köpönyeged, hová bízón térhetünk,
miként elődeink hitték. Összetéve két kezünk.
Közbejáró szavad által Szent Fiad, ki ránk tekint,
megbocsátja vétkeinket, s megenyhíti mind a kint.

Megnyitja a benső forrást, hitet támaszt, lelkeket,
és a sívó gonoszságban megőrzi az életet.

(Tóth Sándor, Mátraszentimre, 1992. január)

Spirituális támogatók: fr. Barsi Balázs OFM., Gyulai Oszkár,

P. Jáki Teodóz Sándor OSB., Katona István, Regőczy István és Török József.
Teológiai lektorálta: fr. Barsi Balázs OFM.

Tartalomjegyzék

II. János Pál pápa: Szűz Mária az Egyház és minden keresztény életben.	1
Newman-Szunyogh: Dicséretreméltó Szűz	3
D. C. Marmion: Krisztus misztériumai; a Boldogságos Szűz	4
Imádságok a Boldogságos Szűz Máriához.	7
fr. Barsi Balázs: A tisztulás útján.	8
Bűnbocsánatra várakozva	11
Jézus a kereszten végtelen értékű áldozatot hozott	13
II. János Pál pápa: Krisztus szenvedése folytatódik.	15
110 éve született Mindszenty József	15
Mária kegyhelyek	
Drégely-Hont-Csitár	18
Gruber L.: Regina Angelorum	21
Krétai Szent András: A szentséges Istenszülő Úrnőnk angyali köszöntésére	22
Üdvözöllek, Isten Anyja	23
Gobbi atya: Az én fényugaraim	26
Rózsafüzér	
Malasztal teljes	27

A Szerkesztőség címe:
1539 Budapest, Postafiók 638.

A lappal kapcsolatos bármilyen észrevétellel, javaslattal forduljon a lap szerkesztőségéhez!

Felelős szerkesztő: Jánossy Gábor

Készült a Co-Print Kft. nyomdájában
Felelős vezető: G. Diviaczky Klára

A hátsó borítón:
Angyalos Boldogasszony – Róma – kegykép

A Tengernek Csillaga folyóirat megrendelhető a Stella Maris Alapítvány postafiók címén, megvásárolható templomokban vagy a Ferenciek terén.

Kéziratokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza.

Kiadja a Stella Maris Alapítvány

A Stella Maris Alapítvány
bankszámlaszáma: K&H Bank
10200885-32621031-00000000

ISSN szám: 1416-8243